

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. IV. Alia præmia & fauores Paupertatis spiritus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT IV.

ALIA PRÆMIA ET FAVORES Paupertatis
spiritus.

ALIOS MAGNOS fauores exhibuit Deus D.N. pauperibus spiritus, qui continentur in illa solenni promissione, quam fecit Apostolis suis; respondens ad interrogationem à sancto Petro propositam: Amen (inquit) dico vobis, quod vos, qui secuti estis me in regeneratione, cum sederit filius hominis in sede Maiestatis sue: sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. In quibus verbis duplicem possumus agnoscere promissionem. quarum altera, & quidem præcipua, implebitur in regeneratione siue renouatione vltima, Resurrectione scilicet generali, cum totus mundus renouabitur, & homines secundæ generatione reuiuifcent. Tunc Christus D.N. sedens in throno Maiestatis suæ, est omnes homines iudicaturus: cum quo, tanquam assessores, Apostoli eum in hoc iudicio comitabuntur: iudicantes (vult S. Hieronymus) Tribus Israël; quæ non crediderunt in Christum, sicut ipsi. Sed hoc (vt S. Chrysostomus perpendit) non solum generali illo modo fiet, quo dixit ipse Christus: b. Viri Ninivita, & Regina Austri surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam exemplo suo: sed modo quodam speciali, valdeque honorifico, qui significatur per sessionem in sedibus, comitantes ipsum Iudicem, vt scribitur in Apocalypsi, tanquam Iudices Assessores. Quod amplius explicat S. Thomas & Richardus de sancto Victore dicentes: eos qui Christo affidebunt facturos tunc aliquem actum spectantem ad iudicium, aut examen hominum, & manifestationem conscientiarum, aut ad sententiæ approbationem; aut aliquo alio modo soli ipsi Domino noto; qui specialem humiliter odi fauorem eis promittit. Sancti tamē Patres communiter asserunt: quoniam Christus Dominus noster promissionem hanc duodecim Apostolis fecerit; eam tamen non solum de illis duodecim esse intelligendam; sed vniuersim de omnibus pauperibus spiritus qui, rebus omnibus renunciantes Evangelicam sectantur perfectionem, Christum sequentes & imitantes, sicut Apostoli fecerunt. Hos omnes, ait S. Augustinus, comprehendi sub illo numero duodenario, qui est numerus perfectionis; quemadmodum nomine duodecim tribuum comprehenduntur vniuersim quicumque sunt iudicandi. Quod etiam confirmat S. Gregorius, distinguens duos ordines peccatorum, & duos iustorum comparituros in iudicio. Nam infideles comparituros non, vt examinentur; sed, vt damnentur, iuxta sententiam Saluatoris

dicentis

a. Mat. 9. 8

Ibid.
Homi. 61 in
Matth.
b. Mat. 12. 4
Apoc. 4. 4
Et c. 20. 4
In 4. d. 17. 9
1. a. 2. Tra
de iudicial
Potest.
Vide Suarez
Tom. 2. in 1.
p. Disp. 57.
Sect. 4.
Lib. 20. de
Civitate & E
in Psal. 49.
86. S. Bern
in id. Ecce,
nos reliqui
mus omnia
& sequimur in
Psal. Qui
habuit
Lib. 26. mo.
c. 20. Et lib.
10. c. 17.
S. Aug. ser.
25. de Sanctis.

b Ioan. 3. 18.

c 2. Sai. 3. 14.
d Job. 36. 6

Supra.

Vide Suarez
supra.Canone 20.
in Matt. b.
S. l. hom. in
Catenis tri-
buit hanc Ex-
positio Imper-
fectio Homil.
33. in Matt.e Mat. 10. 9.
Ibid.

dicentis: b qui non credit in nomine unigeniti Filii Dei, a iudicatus est: iustus enim constabit de iusta causa condemnationis: quod non voluerint fidem & legem Evangelicam acceptare. Peccatores autem Christiani comparabantur iuxta legem Christianam, quam sunt professi, examinentur, & quod non seruauerint, condemnentur. Eum in modum quo Reges procedunt contra suos subditos, iudicantes eos secundum leges regni sui: contra suos tamen hostes armis tantum agunt: ut illos tanquam rebelles consumant, ac dependant. Eundem in modum sunt duo genera iustorum: alij qui vitam tantum quandam ordinariam vixerunt, contenti seruare precepta legis Dei, quantum cum aliquibus defectibus: & hi in iudicio examinabuntur, & iuxta sua merita iudicabuntur: alij iusti aded sunt excellentes, ac perfecti: non solum precepta custodiuerint; sed etiam consilia fuerint amplexati, renouantes omnibus rebus, ut Christum perfecte sequerentur. Quorum causa aded erit iustificata, & approbata: ut quamuis sententia sit pro ipsis ferenda, habituri tamen sint honorem Assessorum Iudicum in sedibus suis, cum illud, quod scriptum est: c Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, & principibus eius: d Iudicium pauperibus tribuit. Quare excellentia haec conceditur in modum coronae, siue Laureolae pauperibus spiritus: non quod sola sufficiat, nisi Evangelicae perfectioni praedictae sit associata: sed (ut Thomas ait) quod illa disponat ad hanc perfectionem, & ad iudicis officium, expediens eos a rebus illis, quae iustitiam inflectunt. Si tamen Religiosus aded fuerit ignauus, ut super aded praestans paupertatis fundamentum vitam exstrueret imperfectam, generosa quae sua Professione indignum fruatur eo favore, iuxta sententiam sanctorum, qui eum solis perfectis tribuunt. Quod tamen non dicitur hic ut pusillanimes animum abiciant, sed ad pigros ac tepidos exstimulandos, ne praemijs aded excelsis priventur.

Ex hoc deducere licet alium fauorem, quem Christus Dominus noster exhibet pauperibus spiritus, ipsum in regeneratione sequentibus: quae ut Hilarius ait (est tempus legis nouae, in qua per Baptismum renouantur & regenerantur homines iterum in esse gratiae. Quae lex cepit promulgari quando Christus Dominus noster in caelum ascendit, seditque in sede maiestatis suae, relinquens in terra duodecim suos Apostolos, in sedibus ac cathedris Ecclesiae suae, cum autoritate remittendi peccata; & ut essent iustitiae Praedicatores, & omnium hominum Magistri. Voluit autem, eos esse pauperes spiritu: ed quod paupertas voluntaria & rerum omnium temporalium contemptus, esset admirabilis dispositio ad praedicationem Evangelicam & ad ministeria, quae illa iniungit, cum perfectione obeunda. Quae praedicandum iterum prohibuit e possidere aurum & argentum, ut eorum praedicatio (ut ait S. Hieronymus) non tribueretur cupiditati diuitiarum.

adeo exacta paupertate maior de eorum doctrina opinio conciperetur. Nam (vt Sanctus Chrylostomus perpendit) Apostoli non tam in mundo splenduerunt miraculis & prodigijs editis, quam diuitiarum, & munda-
 eorum honorum contemptu, suisque præclaris virtutibus. Nisi enim his fuissent ornati, etiamsi decem millia mortuorum resuscitassent, iudicati fuissent deceptores, aut Nigromantici; sed propter illas effecerunt, vt ipso-
 rum miracula, vera & stupenda iudicarentur. Nam (vt Sanctus Ambro-
 sius ait) qui ex corde pecuniam contemnit, ploris fit ab hominibus, quàm homo, & quasi res valde rara & preciosa in mundo. Quamobrem ex Dei spi-
 ritu (vt ait Sanctus Bonaventura) Religiones Medicantes, quæ ministerijs
 erga proximos sese addicant, paupertatem spiritus profitentur, vt ea maiori
 puritate & efficacitate præstent. Nam pauperes spiritu si sint Confessa-
 ri, sedentes in sede iudicij (in, perfectè officium iudicum præstabunt; quòd
 si sint Prædicatores, stantes in Cathedra sua, liberius inuehentur in vitia;
 & omnes quærent non propriam suam, sed proximorum utilitatem. Et hac
 ratione opinionem augent suis ministerijs: dum bona temporalia contem-
 nunt, et hic alius est titulus specialis obstringens illos, vt perfecti sint pau-
 peres.

ADDAMVS vltimum fauorem, quo Christus Dominus noster paupe-
 res spiritu prolequitur, præbens eis singulare salutis ipsorum pignus, cum
 eis dicit: quod ipsorum sit regnum cælorum. quo fruuntur in vita æterna. Est e-
 nim factæ Scripturæ phrasus verbis de præsentis affirmare, quæ sunt postea
 ventura, ad promissionis certitudinem ostendendam, dicens: iam esse, quod
 postea est futurum, vt intelligatur tam certò futurum, atque certum esse,
 quòd iam est. Et hanc ob causam quamuis Christus Dominus noster præ-
 mia sua mitibus, lugentibus, & reliquis promiserit per verba de futuro, di-
 cens: Possidebunt terram, consolabuntur: pauperibus tamen spiritu & per-
 fectionem patientibus propter iustitiam, quales sunt Martyres, non dixit:
 ipsorum futurum esse regnum cælorum, sed ipsorum esse: vt certiores es-
 senti de eo obtinendo, ob pignus illud & cautionem, quam illis dabat de eo
 obtinendo si in paupertate illa spiritus perseverarent. Hæc igitur precium
 est, quo cælum comparatur: quia autem precium iam tradidit: sufficientem
 cautionem, certumque pignus habet, fore ipsius, quod emittit: eum venditor
 ipse potens adeo sit, ac bonus. Magna est (ait Sanctus Augustinus) felicitas
 Christianorum, quibus conceditur, vt sua paupertate regnum cælorum sibi
 comparant. Ne tibi displiceat paupertas: nihil enim est illa ditius. Vis nosse,
 quàm illa sit locuples? ea comparatur ipsum cælum. Qui thesauri ad opa-
 rum adeo regnum comparandum sufficerent? qui diues, est, illud non
 obtinet: quia diuitias suas vult possidere: qui tamen illud obtinebit.

5. Tho. 3. pa.
 7. 40. a. 3.
 Hom. 47 in
 Mar. 5. 91.

Lib. de
 C. 14.

In Apolo.
 Pauper. se.
 præ.

3.

Serm. 28.
 de verb.
 Apostoli.

3.
 3.
 3.
 3.

si eas abiciat, & contemnat. Hæc sanctus Augustinus.

Serm. in il-
lud Sapien-
tia vincit
malitiam.
f. Indit. 113.

Sed quoniam non est facile, paupertatem spiritus ita conservare, ut copiosus adeo proferat fructus: necesse est, eam meditatione & consideratione omnium, quæ dicta sunt, fouere & alere. Nam (ut sanctus Bernardus ait) qui in agro paupertatis strenuè laborant, duplici irriguo copiam habent, s. superiori, & inferiori, qualia petijt filia Caleb à Parre suo; quæ faciunt duplex genus considerationum, quarum aliæ instituuntur de bonis superioribus spiritualibus & æternis, quibus fruuntur in cælis, vnde descendunt ad ipsos fovendos & animandos in suis laboribus; aliæ verò de bonis inferioribus, quæ dantur tanquam additamenta corpori; vbi erant inferuntur miseria, à quibus per paupertatem spiritus liberantur: quibus divites cupidi subijciuntur; tum in hac vita, tum in futura. Quamvis enim Christus Dominus noster præcipuè exhortatus sit ad paupertatem spiritu, promissione proposita regni cælorum; nõ tamen est oblitus addere minorem poenæ: propositis minis in divites, qui habent hic suum solatium. dicit enim: *g. v. vobis divitibus, quia habetis hic consolationem vestram.* Si igitur fictum te videris, utpote in camino paupertatis; sicut Lazarus ille erat, constitutum: dimitte (ait S. Chrysostomus) oculos ad fornacem ignis, in qua epulo ille dives manet: & deprehendes, quantum duo isti camini ab invicem distent. Nam in illo paupertatis est Angelus quidam spargens torrem cælestem, & refrigerantem; in hoc autem divitis, Sathanas est ignem ipsum fovens ad maiorem cruciatum inferendum: vbi nec *h. gutta* quidem aqua pro refrigerio datur. Hic vret æternum adorantes statuam, & idolum divitiarum, sicut fuerunt combusti Chaldæi: alter autem caminus purificat pauperes spiritu, nolentes statuam adorare: & ita evadent sicut tres illi petri splendidiore, ad maiorem gloriam, lætitiã, & æternam quietem consequendam. Irriga igitur frequenter paupertatis agrum duplici hoc irriguo: nunc ascendendo spiritu in cælum, vnde lachrymarum pluviam deduces, desiderio & spe bonorum adeo præstantium, atque pauperibus angelicis conceduntur: nunc descendendo spiritu ad puteum profundum sepulchri & inferni: vnde aquam hauries deuotionis ob conceptam uisum rem malorum adeo terribilium, atque divites cupidi patientur. Et hoc modo contentus & quietus viues in tua felici sorte; & præmia consequeris gratiasque à Domino promissas.

g. Luc. 6. 24

Homil. 4. in
Matth.

h. Luc. 16. 24

Quod si magis adhuc generosè cum Domino nostro agere velis, amplectenda tibi est paupertas Evangelica, sicut Apostoli animo scilicet quædam superiori præmijs & supplicijs omnibus. Prius enim quàm S. Petrus promissa audiuisset, quæ Christus dixerat, loquens ipse omnium Apostolorum nomine, dixit: *i. Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quod*

i. Mat. 19. 27

quid nobis? Non ait: relinquemus omnia, & sequemur te, quid nobis da-
 les, vt id faciamus? Sed ait: iam tuæ vocationi obediimus; & amore tui
 omnia reliquimus teque secuti sumus: quid igitur erit nobis? Vt intelligas:
 præcipua tibi motiua ad paupertatem amplectendam esse debere,
 quod Deus te ad eam vocet: cuius voluntati æquam est, obtemperare; &
 vt tuum sequaris redemptorem, qui illam in vita sua fuit complexus. Pri-
 mum erit tibi quasi irriguum superius: nihil enim est excelsus, neque ma-
 nus cordis solacium adfert; quàm, vt illi placeas, exequi quod ipse iubet &
 inspirat. Siquidem ipsemet Saluator, quæ homo, paupertatem amplexus est,
 ed quod illa esset æterni sui Patris voluntas: quàm in rebus omnibus im-
 pletur. Secundum motiuum erit tibi tanquam irriguum inferius: magna
 cum tua consolatione accipiens, quod Deo homini similis sis & conformis;
 eam sequens, quæ pauper fuit & humilis. Deliciae enim eius sunt esse, & fa-
 miliariter agere cum sibi similibus. Præmissa igitur firma hac animi reso-
 lutione, paupertatem propter hæc duo motiua amplectendi: non tribue-
 mur imperfectioni, si dicas: *Quid ergo erit nobis?* Hoc est, *Quid reddes nobis*
 propter hoc quod facimus; vt sic magis excitemur & animemur ad progre-
 dendum in eo: Quamuis, etiamsi nihil nobis dederis, non desistemus à te
 sequendo, tibi que obediendo, & tua paupertate amplectenda: nam vel hoc
 solum quod in tua simus societate, est summa nostra opulentia: nec propte-
 rea præmium imminuetur, nec centuplum erit minus; sed potius auge-
 berit, ac multiplicabitur. Nam, teste Sancto Bernardo, purus Dei amor non
 est mercenarius; nec tamen sua caret mercede: nam qui absque merce-
 de seruit, dignum se facit, cui reddatur copiosior. Et propterea Salua-
 tor noster præclara ad eod promissa suis Apostolis fecit: ed quod, antequam
 ipse ea faceret, valde generose reliquerant ipsi omnia pro eius amore. Est
 tamen fidei coniungenda charitas ad eod accensa erga ipsum Deum, vt vel so-
 la sufficiat, ad omnia relinquenda cum summo omnium contemptu. Eum
 in modum quo ignis Spiritus Sancti, qui primorum Christianorum pectus
 repleuit, illos impellebat ad vendendum magno seruire omnia quæ ha-
 bebant, eorumque precium ponendum ad pedes Apostolorum, ad signifi-
 candum (vt ait Sanctus Hieronymus) pecunias esse calcandas & conculcan-
 das. Nam, vt Salomon dixit: *Si dederit homo omnem substantiam domus suæ*
pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Ac propterea (vt ait Sanctus Chry-
 sostomus) creuerunt illi ad eod in sanctitate, & progressi sunt ad eod seruien-
 tes, ed quod statim abiecerint à se onus diuitiarum: vt securius pugnare,
 & celerius currere possent: imitantes Seraphinorum nuditatem;
 qui, quod amore DEI ardeant, non tegunt se rebus externis;

Serm. 83. in
Canticis.

Cantic 9.7
Hom 7. in
Act Apost.

& velocissimè volant, ad implendum, quod iubet Deus: vt postea videbimus.

Tract. 7. c. 3.

DENIQUE ad omnes excellentias, fauores, & præmia Euangelicæ paupertatis promissa obtinenda: necesse est duo illa inter se prælucere, quæ dicit S. Petrus, relinquere scilicet omnia; idque propterea solum, vt Christum sequatur, & imitetur. Nomine autem rerum omnium non ea solum intelliguntur, quas re ipsa quis possidet; siue pauca illæ sint, siue multæ: sed omnes etiam illæ, quas iure aliquo potest in hac vita possidere: nec solum quas possidere potest; sed quod amplius est; etiam quas potest velle aut desiderare in hoc mundo. Et hoc ait Sanctus Augustinus, esse, totum mundum relinquere, omnia regna, & imperia terrena. Totum, inquit, mundum dimittit, qui & illud quod habet; & quod optat habere, dimittit, & ipsum quoque habendi desiderium: renuncians scilicet (vt ait Sanctus Gregorius) rebus omnibus, & ipsismet desiderijs eas habendi, ad perfectius imitandum ipsum Saluatorem, quemadmodum in sequentibus capitibus dicitur.

Epist. 34.

ad Paulin.

cap. 19. ad

Hilar. q. 4.

Hom. 5 in

Euang.

CAPVT V.

VARIÏ GRADVS PAUPER-TATIS RELIGIOSA In communi: & in particulari; interioris, & exterioris: & cuiusque eorum perfectio.

RELIGIOSA paupertas, primi voti materia, varios habet gradus, iuxta varietatem institutorum; quæ in genere ad duo sunt reduci.

PRIMUM est illarum Religionum, quæ in communi redditus & possessiones habent ad alendos Religiosos, eisque providiendum de rebus corpori necessarijs: vt sic magis attendere possint proprijs, alijsque ministerijs sibi iniunctis; in particulari tamen nullus eorum aliquid proprij habet: ne cura, aut cupiditate huiusmodi rerum implicentur.

ALTERVM est Religionum, quæ nec in communi quidem redditus aut possessiones habent: sed necessitatibus suis prospiciunt mendicando quotidie à pijs Christianis aliqua, quibus sustententur; aut seruantes ex huiusmodi rebus, quæ offeruntur, aliquas ad dierum aliquot sustentationem. Et quamuis locunda hæc paupertas strictior sit ac seuerior, & in genere paupertatis etiam perfectior: non tamen est semper perfectior in ordine ad finem, quem Religio intendit. Nam (vt bene dixit Sanctus Thomas

paupertas